

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2021/514

z dne 22. marca 2021

o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi upoštevanja novih pobud Unije na področju davčne transparentnosti je bila Direktiva Sveta 2011/16/EU ⁽³⁾ v zadnjih letih večkrat spremenjena. S temi spremembami so bile uvedene predvsem obveznosti poročanja, nato pa še sporočanje drugim državam članicam, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah ter čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča. S temi spremembami se je tako razširil obseg avtomatične izmenjave podatkov. Davčni organi držav članic imajo zdaj na voljo širši nabor orodij za sodelovanje pri odkrivanju in odpravljanju davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom.
- (2) Komisija je zadnja leta spremljala uporabo Direktive 2011/16/EU in leta 2019 dokončala njeno oceno. Na področju avtomatične izmenjave podatkov je sicer prišlo do znatnih izboljšav, še vedno pa je treba izboljšati določbe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja.
- (3) Zaprošeni organ na podlagi člena 5 Direktive 2011/16/EU organu prosilcu sporoči vse informacije, s katerimi razpolaga ali ki jih pridobi na podlagi administrativne preiskave in ki naj bi bile pomembne za izvajanje in izvrševanje notranjega prava držav članic v zvezi z davki, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive. Da bi zagotovili učinkovitost izmenjave informacij in preprečili neupravičene zavrnitve zaprosil ter zagotovili pravno varnost za davčne uprave in davčne zavezance, bi moral biti jasno opredeljen in kodificiran mednarodno dogovorjeni standard verjetne primernosti.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽²⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

- (4) Včasih je treba obravnavati zaprosila za informacije, ki se nanašajo na skupine davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, temveč je verjetno primernost zaprošenih informacij mogoče opisati le na podlagi skupnih značilnosti. Glede na to bi morale davčne uprave skupinska zaprosila za informacije še naprej uporabljati v skladu z jasnim pravnim okvirom.
- (5) Pomembno je, da države članice izmenjujejo informacije, povezane s prihodki, ki izhajajo iz intelektualne lastnine, saj je to gospodarsko področje zaradi izrazito mobilnih temeljnih sredstev dovzetno za preusmerjanje dobičkov. Zato bi bilo treba licenčnine, kot so opredeljene v točki (b) člena 2 Direktive Sveta 2003/49/ES (*) vključiti v kategorije prihodkov, za katere velja obvezna avtomatična izmenjava podatkov, ter tako okrepiti boj proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom. Države članice bi si morale na vse mogoče in razumne načine prizadevati, da v sporočanje kategorij prihodkov in kapitala, za katere velja obvezna avtomatična izmenjava podatkov, vključijo identifikacijsko številko davčnega zavezanca (IŠD) rezidentov, ki jo izda država članica rezidentstva.
- (6) Digitalizacija gospodarstva v zadnjih letih hitro narašča. Posledično prihaja do vse večjega števila zapletenih situacij, povezanih z davčnimi goljufijami, davčnimi utajami in izogibanjem davkom. Čezmejna razsežnost storitev, ki jih ponujajo operaterji platform, je ustvarila zapleteno okolje, ki lahko predstavlja izziv za uveljavljanje davčnih pravil in zagotavljanje izpolnjevanja davčnih obveznosti. Izpolnjevanje davčnih obveznosti je pomanjkljivo, vrednost neprijavljenih prihodkov pa je precejšnja. Davčne uprave držav članic nimajo dovolj informacij za pravilno oceno in nadzor bruto prihodkov, zasluženih v njihovi državi s komercialnimi dejavnostmi, ki se izvajajo s posredovanjem digitalnih platform. To je še posebej problematično, kadar se prihodki ali obdavčljivi zneski prenašajo prek digitalnih platform s sedežem v drugi jurisdikciji.
- (7) Davčne uprave operaterje platform pogosto zaprosijo za informacije. Zato imajo operaterji platform znatne upravne stroške in stroške izpolnjevanja obveznosti. Hkrati so nekatere države članice uvedle enostransko obveznost poročanja, kar za operaterje platform ustvarja dodatno upravno breme, saj morajo izpolnjevati številne nacionalne standarde poročanja. Zato je bistveno, da se vzpostavi standardizirana zahteva glede poročanja, ki se uporablja za notranji trg.
- (8) Ker gre večina prihodkov ali obdavčljivih zneskov prodajalcev na digitalnih platformah čez mejo, bi sporočanje informacij v zvezi z zadevno dejavnostjo dalo dodatne pozitivne rezultate, če bi se o teh informacijah obveščalo tudi države članice, ki bi bile upravičene do obdavčitve ustvarjenih prihodkov. Ključnega pomena je zlasti avtomatična izmenjava podatkov med davčnimi organi, s čimer bi ti imeli potrebne informacije, da bi lahko pravilno ocenili dolgovani davek od dohodkov in dolgovani davek na dodano vrednost (DDV).
- (9) Za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga bi morala biti pravila glede poročanja učinkovita in enostavna. Ob priznavanju težav pri odkrivanju obdavčljivih dogodkov, do katerih pride pri opravljanju gospodarske dejavnosti, ki se izvaja prek digitalnih platform, in ob upoštevanju dodatnega upravnega bremena, s katerim bi se morale v takem primeru soočiti davčne uprave, je treba operaterjem platform naložiti obveznost poročanja. Operaterji platform lažje zbirajo in preverjajo potrebne informacije o vseh prodajalcih, ki delujejo na določeni digitalni platformi in jo uporabljajo.
- (10) Obveznost poročanja bi morala zajemati čezmejne dejavnosti in dejavnosti, ki ne segajo prek meja, s čimer bi se zagotovili učinkovitost pravil glede poročanja, pravilno delovanje notranjega trga, enaki konkurenčni pogoji in načelo nediskriminacije. Poleg tega bi taka uporaba pravil glede poročanja zmanjšala upravno breme za digitalne platforme.
- (11) Glede na široko uporabo digitalnih platform s strani posameznikov in subjektov pri opravljanju gospodarskih dejavnosti je bistveno zagotoviti, da se obveznosti poročanja uporabljajo ne glede na pravno naravo prodajalca. Kljub temu bi bilo treba določiti izjemo za državne subjekte, za katere naj ne bi veljala obveznost poročanja.

(*) Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

- (12) Davčne uprave bi morale s poročanjem o prihodkih, pridobljenih s takimi dejavnostmi, pridobiti celovite informacije, potrebne za pravilno oceno dolgovanega davka od dohodkov.
- (13) Zaradi poenostavitve in ublažitve stroškov izpolnjevanja obveznosti bi bilo smiselno od operaterjev platform zahtevati, da poročajo o prihodkih prodajalcev z uporabo digitalne platforme v eni sami državi članici.
- (14) Glede na značaj in prožnost digitalnih platform bi morala obveznost poročanja veljati tudi za tiste operaterje platform, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v Uniji, vendar niso niti rezidenti za davčne namene niti niso ustanovljeni ali se upravljajo in nimajo stalne poslovne enote v državi članici (v nadaljnjem besedilu: operaterji tujih platform). Tako bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za vse digitalne platforme in preprečili nelojalno konkurenco. Za lažjo doseg tega cilja bi bilo treba od operaterjev tujih platform zahtevati, da se za namene delovanja na notranjem trgu registrirajo in poročajo v eni sami državi članici. Države članice bi morale po preklicu registracije operaterja tuje platforme zagotoviti, da je tak operater tuje platforme ob vnovični registraciji v Uniji zadevni državi članici dolžan predložiti ustrezna jamstva, kot so zaprisežene pisne izjave ali varščine.
- (15) Kljub temu je primerno določiti ukrepe, s katerimi bi, kadar obstaja ustrezna ureditev, za operaterje tujih platform in davčne organe držav članic zmanjšali upravno breme ter tako zagotovili izmenjavo enakovrstnih informacij med jurisdikcijo zunaj Unije in državo članico. V teh primerih bi bilo operaterje platform, ki so poročali v jurisdikciji zunaj Unije, primerno oprostiti obveznosti poročanja v državi članici, kolikor se informacije, ki jih prejme država članica, nanašajo na dejavnosti s področja uporabe te direktive in so informacije enakovrstne zahtevanim informacijam v skladu s pravili glede poročanja iz te direktive. Da bi spodbudili upravno sodelovanje na tem področju z jurisdikcijami zunaj Unije ter ob priznavanju potrebe po prožnosti pri pogajanjih glede sporazumov med državami članicami in jurisdikcijami zunaj Unije, bi morala ta direktiva kvalificiranemu operaterju platforme iz jurisdikcije zunaj Unije omogočiti, da enakovrstne informacije o prodajalcih, o katerih se poroča, sporoča le davčnemu organom jurisdikcije zunaj Unije, ta pa te informacije pošlje davčnim upravam držav članic. Ta mehanizem bi bilo treba omogočiti, kadar koli je to primerno, ter tako preprečiti večkratno sporočanje in prenos enakovrstnih informacij.
- (16) Ker se davčni organi po vsem svetu soočajo z izzivi, povezanimi z rastočim digitalnim platformnim gospodarstvom, je Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) razvila vzorčna pravila za poročanje operaterjev platform v zvezi s prodajalci v delilnem gospodarstvu in gospodarstvu priložnostnih del (v nadaljnjem besedilu: vzorčna pravila). Glede na razširjenost čezmejnih dejavnosti, ki jih izvajajo digitalne platforme in prodajalci, ki so na njih dejavni, je mogoče razumno pričakovati, da bodo imele jurisdikcije zunaj Unije zadostne spodbude za sledenje vodilnemu zgledu Unije ter za zbiranje in vzajemno avtomatično izmenjavo podatkov o prodajalcih, o katerih se poroča, v skladu z vzorčnimi pravili. Čeprav vzorčna pravila niso enaka področju uporabe te direktive, kar zadeva prodajalce, o katerih je treba poročati, in digitalne platforme, prek katerih je treba poročati, naj bi omogočala sporočanje enakovrstnih informacij v zvezi z zadevnimi dejavnostmi, ki spadajo na področji uporabe te direktive in vzorčnih pravil, ki pa se lahko dodatno razširita, da bi vključevala dodatne zadevne dejavnosti.
- (17) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Natančneje, Komisija bi morala z izvedbenimi akti določiti, ali so informacije, ki jih je treba izmenjati na podlagi sporazuma med pristojnimi organi države članice in jurisdikcijo zunaj Unije, enakovredne informacijam, določenim v tej direktivi. Ker sklepanje sporazumov o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja z jurisdikcijami zunaj Unije ostaja v pristojnosti držav članic, bi se lahko ukrepanje Komisije sprožilo tudi z zaprosilom države članice. Ta upravni postopek bi moral – brez spreminjanja področja uporabe in pogojev te direktive – zagotavljati pravno varnost, kar zadeva korelacijo med obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive, in kakršnimi koli sporazumi o izmenjavi informacij, ki jih imajo lahko države članice z jurisdikcijami zunaj Unije. V ta namen je nujno, da bi se na podlagi

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

zaposila države članice lahko pred predvideno sklenitvijo takega sporazuma določila tudi enakovrednost. Če izmenjava takih informacij temelji na večstranskem instrumentu, bi bilo treba odločitev o enakovrednosti sprejeti za celotni ustrezen okvir, ki ga tak instrument zajema. Kljub temu bi morale biti po potrebi še vedno mogoče sprejeti odločitev o enakovrednosti v zvezi z dvostranskim instrumentom ali izmenjavo s posamezno jurisdikcijo zunaj Unije.

- (18) Zaradi preprečevanja davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom je primerno, da poročanje o poslovni dejavnosti vključuje najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga in najem katerega koli načina prevoza. Dejavnosti, ki jih izvaja prodajalec, ki deluje kot zaposleni pri operaterju platforme, ne bi smele spadati na področje uporabe takega poročanja.
- (19) Zaradi zmanjšanja nepotrebnih stroškov izpolnjevanja obveznosti za prodajalce, ki se ukvarjajo z dajanjem v najem nepremičnin, kot so hotelske verige ali organizatorji potovanj, bi bilo treba določiti prag glede števila najemov na oglaševano nepremičnino, nad katerim se obveznost poročanja ne bi uporabljala. Da bi se izognili tveganju izogibanja obveznostim poročanja s strani posrednikov, ki se na digitalnih platformah pojavljajo kot en sam prodajalec, pri čemer upravljajo številne nepremičninske enote, pa bi bilo treba kljub temu vzpostaviti ustrezne zaščitne ukrepe.
- (20) Cilj preprečevanja davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom bi bilo mogoče zagotoviti tako, da bi od operaterjev platform zahtevali, da o prihodkih, zasluženih prek digitalnih platform, poročajo že v zgodnji fazi, še preden davčni organi držav članic izvedejo svoje letne davčne odmere. Da bi davčnim organom držav članic olajšali delo, bi bilo treba sporočene informacije izmenjati v enem mesecu po poročanju. Za lažjo avtomatično izmenjavo podatkov in učinkovitejšo rabo virov bi morala izmenjava informacij potekati elektronsko, prek obstoječega skupnega komunikacijskega omrežja (v nadaljnjem besedilu: omrežje CCN), ki ga je razvila Unija.
- (21) Če operaterji tujih platform zadevnim davčnim organom jurisdikcij zunaj Unije sporočajo enakovrstne informacije o prodajalcih, o katerih se poroča, se od davčnih organov teh jurisdikcij pričakuje, da zagotovijo učinkovito izvajanje postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja. Kadar ni tako, pa bi morali biti operaterji tujih platform dolžni registrirati se in poročati v Uniji, države članice pa bi morale zagotoviti izvrševanje obveznosti registracije, dolžne skrbnosti in poročanja takih operaterjev tujih platform. Zato bi morale države članice določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Čeprav izbira kazni ostaja v pristojnosti držav članic, bi morale biti predpisane kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Ker imajo digitalne platforme pogosto velik geografski doseg, je primerno, da si države članice pri zagotavljanju izpolnjevanja zahtev glede registracije in poročanja, ki se uporabljajo za digitalne platforme, ki delujejo iz jurisdikcij zunaj Unije, prizadevajo za usklajeno ukrepanje, tudi tako, da v skrajnem primeru preprečijo, da bi digitalne platforme lahko delovale v Uniji. Komisija bi morala v mejah svoje pristojnosti olajšati usklajevanje ukrepov teh držav članic ter pri tem upoštevati morebitne prihodnje skupne ukrepe v zvezi z digitalnimi platformami in različnost morebitnih ukrepov, ki so na voljo državam članicam.
- (22) Okrepiti je treba določbe Direktive 2011/16/EU glede prisotnosti uradnikov ene države članice na ozemlju druge države članice in izvajanja sočasnega davčnega nadzora s strani dveh ali več držav članic, da se zagotovi učinkovitost navedenih določb. Odgovore na zaprosila za prisotnost uradnikov iz druge države članice bi zato morala zaprosena država članica zagotoviti v določenem roku. Kadar so uradniki ene države članice prisotni na ozemlju druge države članice med administrativno preiskavo ali pri njej sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, bi morali, če želijo s posamezniki opraviti neposredne razgovore in preučiti dokumentacijo, upoštevati postopkovne ureditve, ki jih določi zaprosena država članica.

- (23) Od države članice, ki namerava izvesti sočasni davčni nadzor, bi bilo treba zahtevati, da svoj namen sporoči ostalim zadevnim državam članicam. Zaradi učinkovitosti in pravne varnosti je primerno določiti, da je pristojni organ vsake zadevne države članice dolžan odzvati se v določenem roku.
- (24) Z večstranskim nadzorom, ki se izvaja ob podpori programa Fiscalis 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, so se pokazale koristi usklajenega nadzora enega ali več davčnih zavezancev, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu pristojnih uprav dveh ali več držav članic. Taki skupni ukrepi se trenutno izvajajo le na podlagi kombinirane uporabe obstoječih določb glede prisotnosti uradnikov ene države članice na ozemlju druge države članice in sočasnega davčnega nadzora. Vendar se je v številnih primerih uporabe te prakse izkazalo, da so za zagotovitev pravne varnosti potrebne dodatne izboljšave.
- (25) Zato je primerno, da se Direktiva 2011/16/EU dopolni z več določbami, s katerimi bi dodatno pojasnili okvir in glavna načela, ki bi se morala uporabljati, kadar se pristojni organi držav članic odločijo zateči se k sredstvom skupne revizije. Skupne revizije, ki bi morale biti dodatno orodje pri upravnem sodelovanju med državami članicami na področju obdavčevanja, bi dopolnjevale obstoječi okvir, ki določa možnosti za prisotnost uradnikov druge države članice v upravnih uradih, udeležbo v administrativnih preiskavah in sočasni davčni nadzor. Potekale bi v obliki administrativne preiskave, ki bi jo skupaj izvajali pristojni organi dveh ali več držav članic, in bile povezane z eno ali več osebami, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu pristojnih organov teh držav članic. Skupne revizije imajo lahko pomembno vlogo pri prispevanju k boljšemu delovanju notranjega trga. Strukturirane bi morale biti tako, da bi davčnim zavezancem zagotovile pravno varnost z jasnimi postopkovnimi pravili, vključno z ukrepi za ublažitev tveganja dvojne obdavčitve.
- (26) Zaradi zagotovitve pravne varnosti bi morale določbe Direktive 2011/16/EU o skupni reviziji vsebovati tudi glavne vidike nadaljnjih podrobnosti tega orodja, kot so določen rok za odgovor na zaprosilo za skupno revizijo, obseg pravic in obveznosti uradnikov, ki sodelujejo pri skupni reviziji, ter postopek za pripravo končnega poročila o skupni reviziji. Te določbe o skupni reviziji se ne bi smele razlagati tako, da prejudicirajo postopke, ki bi potekali v državi članici v skladu z nacionalnim pravom kot posledica skupne revizije ali nadaljnje ukrepanje na njeni podlagi, kot je obračun ali odmera davka na podlagi odločbe davčnih organov držav članic, pritožbeni postopek ali postopek poravnave v zvezi z njo ali pravna sredstva, ki so davčnim zavezancem na voljo in izhajajo iz teh postopkov. Za zagotovitev pravne varnosti bi morale biti v končnem poročilu o skupni reviziji upoštevane ugotovitve, o katerih so se zadevni pristojni organi strinjali. Poleg tega pa bi se lahko zadevni pristojni organi strinjali tudi, da se v končno poročilo v o skupni reviziji vključijo vsa vprašanja, o katerih niso mogli doseči dogovora. Vzajemno dogovorjene ugotovitve iz končnega poročila o skupni reviziji bi bilo treba upoštevati v ustreznih instrumentih, ki jih izdajo pristojni organi sodelujočih držav članic po navedeni skupni reviziji.
- (27) Za zagotovitev pravne varnosti je primerno določiti, da se skupne revizije izvajajo na vnaprej dogovorjen in usklajen način ter v skladu z zakoni in postopkovnimi zahtevami države članice, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije. Take zahteve lahko vključujejo tudi obveznost zagotovitve tega, da uradniki države članice, ki so sodelovali pri skupni reviziji v drugi državi članici, po potrebi sodelujejo tudi v morebitnem postopku ugovora, preiskave ali pritožbe v tej državi članici.
- (28) Pravice in obveznosti uradnikov, ki sodelujejo pri skupni reviziji, če sodelujejo pri dejavnostih, ki se izvajajo v drugi državi članici, bi bilo treba določiti v skladu z zakoni države članice, v kateri se dejavnosti skupne revizije izvajajo. Uradniki druge države članice sicer upoštevajo zakone države članice, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije, hkrati pa ne bi smeli izvajati pooblastil, ki bi presejala obseg pooblastil, ki so jim podeljena po zakonih njihove države članice.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

- (29) Čeprav je cilj določb o skupni reviziji zagotoviti koristno orodje za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja, se ničesar v tej direktivi ne bi smelo razlagati, kot da je v neskladju z uveljavljenimi pravili o sodelovanju držav članic v pravosodnih zadevah.
- (30) Pomembno je, da se informacije, sporočene na podlagi Direktive 2011/16/EU, načeloma uporabljajo za odmero, upravljanje in izterjavo davkov, zajetih v stvarno področje uporabe navedene direktive. Čeprav to doslej ni bilo izključeno, so se zaradi nejasnega okvira pojavile negotovosti glede uporabe informacij. Ob upoštevanju pomena, ki ga ima DDV za delovanje notranjega trga, je zato primerno pojasniti, da se lahko informacije, sporočene med državami članicami, uporabijo tudi za odmero, upravljanje in izterjavo DDV in drugih posrednih davkov.
- (31) Država članica, ki sporoča informacije drugi državi članici za davčne namene, bi morala dovoliti uporabo teh informacij za drugačne namene, kolikor je to dovoljeno po nacionalnem pravu obeh držav članic. Država članica lahko to stori bodisi tako, da dovoli tako drugačno uporabo po obveznem zaprosilu druge države članice, bodisi tako, da vsem državam članicam sporoči seznam dovoljenih drugačnih namenov.
- (32) V pomoč davčnim upravam, ki sodelujejo pri izmenjavi informacij na podlagi te direktive, bi morale države članice ob pomoči Komisije pripraviti praktične ureditve, po potrebi vključno s sporazumom skupnih upravljavcev podatkov, sporazumom med obdelovalcem in upravljavcem podatkov ali njihovimi modeli. Do informacij, sporočenih na podlagi Direktive 2011/16/EU in predloženih z elektronskimi sredstvi z uporabo omrežja CCN, imajo lahko dostop le osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad Komisije za varnostno akreditacijo, in sicer le, če je to potrebno za oskrbovanje, vzdrževanje in razvoj osrednje podatkovne zbirke za upravno sodelovanje na področju obdavčenja in omrežja CCN. Komisija je odgovorna tudi za zagotavljanje varnosti osrednje podatkovne zbirke za upravno sodelovanje na področju obdavčenja in omrežja CCN.
- (33) Za preprečitev kršitve varstva podatkov in omejitev morebitne škode je zelo pomembno, da se izboljša varnost vseh podatkov, ki si jih izmenjujejo pristojni organi držav članic v okviru Direktive 2011/16/EU. Zato je primerno, da se navedena direktivo dopolni s pravili o postopku, ki ga morajo države članice in Komisija upoštevati v primeru kršitve varstva podatkov v državi članici, pa tudi v primerih, ko do kršitve pride v omrežju CCN. Glede na občutljivo naravo podatkov, ki so lahko predmet kršitve varstva podatkov, bi bilo primerno določiti ukrepe, kot je zaprosilo za začasno prekinitev izmenjave informacij z državo članico ali državami članicami, v kateri(h) je prišlo do kršitve varstva podatkov, oziroma začasna prekinitev take izmenjave informacij ali začasna prekinitev dostopa do omrežja CCN eni ali več državam članicam, dokler kršitev varstva podatkov ni odpravljena. Glede na tehnično naravo postopkov, povezanih z izmenjavo podatkov, bi se morale države članice ob pomoči Komisije dogovoriti o praktičnih ureditvah, potrebnih za izvajanje postopkov, ki jih je treba upoštevati v primeru kršitve varstva podatkov, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za preprečitev prihodnjih kršitev varstva podatkov.
- (34) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Direktive 2011/16/EU, zlasti pa za avtomatično izmenjavo podatkov med pristojnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (35) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (36) Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru Direktive 2011/16/EU, bi morala biti še naprej skladna z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ in Uredbo (EU) 2018/1725. Obdelava podatkov je določena v Direktivi 2011/16/EU izključno s ciljem, ki je v splošnem javnem interesu, in sicer davčne zadeve ter nameni boja proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom, zaščite davčnih prihodkov in spodbujanja pravične obdavčitve, kar krepi možnosti za socialno, politično in gospodarsko vključevanje v državah članicah. Zato bi bilo treba v Direktivi 2011/16/EU posodobiti sklicevanja na ustrezno pravo Unije o varstvu podatkov, ki velja tudi za pravila, vzpostavljena s to direktivo. To je pomembno zlasti zato, da se zagotovita pravna varnost za upravljavce in obdelovalce podatkov v smislu uredb (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725 ter varstvo pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
- (37) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje pravice do varstva osebnih podatkov in svobode gospodarske pobude.
- (38) Ker cilja te direktive, tj. učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami pod pogoji, ki so združljivi s pravilnim delovanjem notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči. Ker je namen te direktive izboljšati sodelovanje med davčnimi upravami, za kar so potrebna enotna pravila, ki so lahko učinkovita v čezmejnih primerih, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (39) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

- (1) člen 3 se spremeni:
- (a) v točki 9 prvega pododstavka se točka (a) nadomesti z naslednjim:
- „(a) v členu 8(1) ter členih 8a do 8ac, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na informacije, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo informacij v navedeni državi članici;“;
- (b) v točki 9 prvega pododstavka se točka (c) nadomesti z naslednjim:
- „(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter členov 8a do 8ac, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, določenih v točkah (a) in (b) prvega pododstavka te točke.“;
- (c) v točki 9 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „V členu 8(3a), členu 8(7a), členu 21(2) in Prilogi IV ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I. V členu 25(3) in (4) ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I ali V. V členu 8aa in v Prilogi III ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge III. V členu 8ac in Prilogi V ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge V;“;

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(d) vstavijo se naslednje točke:

- „26. „skupna revizija“ pomeni administrativno preiskavo, ki jo skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic in je povezana z eno ali več osebami, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu pristojnih organov teh držav članic.
27. „kršitev varstva podatkov“ pomeni kršitev varstva, ki povzroči uničenje, izgubo, spremembo ali kakršen koli neprimeren ali nepooblaščen dostop, razkritje ali uporabo informacij, med drugim osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani, kot posledico namernih nezakonitih dejanj, malomarnosti ali nesreč. Kršitev varstva podatkov lahko zadeva zaupnost, razpoložljivost in celovitost podatkov.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Verjetna primernost

1. Za namene zaprosila iz člena 5 so zaprosene informacije verjetno primerne, če v času vložitve zaprosila organ prosilec meni, da v skladu z nacionalnim pravom obstaja razumna možnost, da bodo zaprosene informacije pomembne za davčne zadeve enega ali več davčnih zavezancev, ne glede na to, ali so identificirani z imenom ali kako drugače, in so upravičene za namene preiskave.

2. Da bi se dokazala verjetna primernost zaprosenih informacij, organ prosilec zaprosenemu organu zagotovi vsaj naslednje informacije:

(a) davčni namen, za katerega se informacije zahtevajo,

(b) navedbo informacij, potrebnih za izvajanje ali izvrševanje nacionalnega prava.

3. Če se zaprosilo iz člena 5 nanaša na skupino davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, organ prosilec zaprosenemu organu zagotovi vsaj naslednje informacije:

(a) podroben opis skupine,

(b) razlago veljavnega prava in dejstev, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da davčni zavezniki v skupini niso izpolnjevali obveznosti veljavnega prava,

(c) razlago, kako bi zaprosene informacije pomagale pri ugotavljanju izpolnjevanja obveznosti davčnih zavezancev v skupini, ter

(d) po potrebi dejstva in okoliščine, povezane s sodelovanjem tretje osebe, ki je dejavno prispevala k morebitnemu neizpolnjevanju obveznosti veljavnega prava s strani davčnih zavezancev v skupini.“;

(3) v členu 6 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Zaposilo iz člena 5 lahko vsebuje obrazloženo zaprosilo za administrativno preiskavo. Če zaproseni organ meni, da administrativna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilec o razlogih za tako mnenje.“;

(4) v členu 7 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Zaprošeni organ predloži informacije iz člena 5 takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa tri mesece po datumu prejema zaprosila. Če pa na zaprosilo ne more odgovoriti v zadevnem roku, nemudoma, najpozneje pa v treh mesecih od prejema zaprosila, obvesti organ prosilec o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril. Rok ne sme biti daljši od šestih mesecev po datumu prejema zaprosila.

Če pa zaproseni organ navedene informacije že ima, se te pošljejo v dveh mesecih od tega datuma.“;

(5) v členu 7 se odstavek 5 črta;

(6) člen 8 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Pristojni organ vsake države članice pristojnemu organu katere koli druge države članice z avtomatično izmenjavo sporoči vse podatke, ki so na voljo glede rezidentov v tej drugi državi članici, o naslednjih posebnih kategorijah prihodkov in kapitala, kakor se razlagajo po nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči:

- (a) dohodek iz zaposlitve;
- (b) plačila direktorjem;
- (c) produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih Unije o izmenjavi podatkov in v drugih podobnih ukrepih;
- (d) pokojnine;
- (e) lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek;
- (f) licenčnine.

Države članice si prizadevajo, da v sporočanje podatkov iz prvega pododstavka za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje, vključijo identifikacijsko številko davčnega zavezanca (IŠD) rezidentov, ki jo izda država članica rezidentstva.

Države članice vsako leto obvestijo Komisijo o najmanj dveh kategorijah prihodkov in kapitala iz prvega pododstavka, v zvezi s katerima sporočajo podatke o rezidentih druge države članice.

2. Države članice pred 1. januarjem 2024 obvestijo Komisijo o najmanj štirih kategorijah iz prvega pododstavka odstavka 1, v zvezi s katerimi pristojni organ vsake države članice pristojnemu organu katere koli druge države članice z avtomatično izmenjavo sporoči podatke o rezidentih v tej drugi državi članici. Taki podatki se nanašajo na davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje.“;

(b) v odstavku 3 se črta drugi pododstavek;

(7) člen 8a se spremeni:

(a) v odstavku 5 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) za podatke, ki se sporočajo v skladu z odstavkom 1: nemudoma po izdaji, spremembi ali obnovitvi vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, najpozneje pa tri mesece po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bili vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni.“;

(b) v odstavku 6 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) povzetek vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.“;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8ac

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov, ki jih sporočajo operaterji platform

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od Poročevalskih operaterjev platform zahteva, da izvajajo postopke dolžne skrbnosti in izpolnjujejo zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge V. Zagotovi tudi učinkovito izvajanje takih ukrepov v skladu z oddelkom IV Priloge V in skladnost z njimi.

2. Pristojni organ države članice, kadar je poročal v skladu z odstavkom 1, z avtomatično izmenjavo v roku, določenem v odstavku 3, pristojnemu organu države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V, in – kadar Prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin – vsekakor pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina, na podlagi veljavnih postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge V sporoči naslednje podatke o vsakem Prodajalcu, o katerem se poroča:

- (a) ime, naslov registriranega sedeža, IŠD in po potrebi individualno identifikacijsko številko, dodeljeno na podlagi prvega pododstavka odstavka 4, Poročevalskega operaterja platforme ter poslovno(-a) ime(-na) Platforme (Platform), v zvezi s katero(-imi) Poročevalski operater platforme poroča;
- (b) ime in priimek Prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik, in pravno ime Prodajalca, o katerem se poroča, ki je Subjekt;
- (c) Primarni naslov;
- (d) vsako IŠD Prodajalca, vključno z zadevno državo članico izdajateljico, če IŠD ne obstaja, pa kraj rojstva Prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;
- (e) matično številko podjetja Prodajalca, o katerem se poroča, ki je Subjekt;
- (f) identifikacijsko številko za DDV Prodajalca, o katerem se poroča, če je na voljo;
- (g) datum rojstva Prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;
- (h) Identifikator finančnega računa, na katerega se Nadomestilo plača ali pripiše, kolikor je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II Priloge V, ni uradno obvestil pristojnih organov vseh drugih držav članic, da ne namerava v ta namen uporabiti Identifikatorja finančnega računa;
- (i) če se razlikuje od imena Prodajalca, o katerem se poroča, poleg Identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se Nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme, in vse druge informacije za finančno identifikacijo, ki so Poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z imetnikom tega računa;
- (j) vsako državo članico, v katerih je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V;
- (k) skupno Nadomestilo, plačano ali pripisano v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja, in število Zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;
- (l) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja.

Če Prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin, se sporočijo naslednje dodatne informacije:

- (a) naslov vsake Ogllaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V, in ustrezno registrsko številko v zemljiški knjigi oziroma enakovredno številko po nacionalnem pravu države članice, v kateri se nahaja, če je na voljo;
- (b) skupni znesek Nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja, in število Zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako Ogláševano nepremičnino;
- (c) če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka Ogláševana nepremičnina v Poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake Ogláševane nepremičnine.

3. Sporočanje na podlagi odstavka 2 tega člena se izvede z uporabo standardne elektronske oblike iz člena 20(4) v dveh mesecih po koncu Poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo veljavne zahteve glede poročanja Poročevalskega operaterja platforme. Prve informacije se sporočijo za Poročevalna obdobja od 1. januarja 2023 dalje.

4. Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi odstavka 1 tega člena vsaka država članica določi potrebna pravila, v skladu s katerimi od Poročevalskega operaterja platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V zahteva, da se registrira v Uniji. Pristojni organ države članice registracije takemu Poročevalskemu operaterju platforme izda individualno identifikacijsko številko.

Države članice določijo pravila, na podlagi katerih se lahko Poročevalski operater platforme odloči za registracijo pri pristojnem organu ene same države članice v skladu s pravili iz odstavka F oddelka IV Priloge V. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od Poročevalskega operaterja platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V, katerega registracija je bila preklicana v skladu s pododstavkom F(7) oddelka IV Priloge V, zahtevajo, da se lahko vnovič registrira le pod pogojem, da organom zadevne države članice predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo, da bo izpolnil zahteve glede poročanja v Uniji, vključno z vsemi še neizpolnjenimi zahtevami glede poročanja.

Komisija z izvedbenimi akti določi praktične ureditve, potrebne za registracijo in identifikacijo Poročevalskih operaterjev platform. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).

5. Če se za Operaterja platforme šteje, da je Izključeni operater platforme, pristojni organ države članice, v kateri je bil predložen dokaz v skladu s pododstavkom A(3) oddelka I Priloge V, o tem in o vseh naknadnih spremembah uradno obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

6. Komisija do 31. decembra 2022 vzpostavi centralni register, v katerem se beležijo informacije, ki so bile uradno posredovane v skladu z odstavkom 5 tega člena in sporočene v skladu s pododstavkom F(2) oddelka IV Priloge V. Ta centralni register je na voljo pristojnim organom vseh držav članic.

7. Komisija z izvedbenimi akti na podlagi obrazloženega zaprosila države članice ali na lastno pobudo določi, ali so podatki, ki jih je treba avtomatično izmenjati na podlagi sporazuma med pristojnimi organi zadevne države članice in jurisdikcijo zunaj Unije, v smislu pododstavka (A)7 oddelka I Priloge V enakovredni tistim iz odstavka B oddelka III Priloge V. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Država članica, ki zaprosi za ukrep iz prvega pododstavka, obrazloženo zaprosilo pošlje Komisiji.

Če Komisija meni, da nima vseh informacij, potrebnih za presojo zaprosila, o tem v dveh mesecih od prejema zaprosila obvesti zadevno državo članico in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje. Ko Komisija prejme vse informacije, za katere meni, da so potrebne, v roku enega meseca o tem uradno obvesti državo članico prosilko, ustrezne informacije pa predloži odboru iz člena 26(2).

Če ukrepa na lastno pobudo, Komisija sprejme izvedbeni akt iz prvega pododstavka šele potem, ko država članica sklene sporazum med pristojnimi organi z jurisdikcijo zunaj Unije, s katerim se zahteva avtomatična izmenjava podatkov o prihodkih prodajalcev, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih omogočajo Platforme.

Pri ugotavljanju, ali so informacije enakovrstne v smislu prvega pododstavka v zvezi z Zadevno dejavnostjo, Komisija ustrezno upošteva, v kolikšni meri ureditev, na kateri take informacije temeljijo, ustreza ureditvi iz Priloge V, zlasti kar zadeva:

- (i) opredelitve Poročevalskega operaterja platforme, Prodajalca, o katerem se poroča, in Zadevne dejavnosti;
- (ii) postopke, ki se uporabljajo za identifikacijo Prodajalcev, o katerih se poroča;
- (iii) zahteve glede poročanja ter

(iv) pravila in upravne postopke, ki jih uvedejo jurisdikcije zunaj Unije, da bi zagotovile učinkovito izvajanje in izpolnjevanje postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja, določenih v tej ureditvi.

Enak postopek se uporablja za določitev, da informacije niso več enakovrstne.“;

(9) člen 8b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice Komisiji vsako leto pošljejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav v skladu s členi 8(1), 8(3a), 8aa in 8ac ter informacije o upravnih in drugih zadevnih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.“;

(b) odstavek 2 se črta;

(10) člen 11 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za namene izmenjave informacij iz člena 1(1) lahko pristojni organ države članice od pristojnega organa druge države članice v zvezi z uradniki, ki jih pooblasti prvi organ, v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki jih določi slednji, zahteva, da:

(a) so prisotni v uradih, kjer upravni organi zaprosene države članice opravljajo svoje dolžnosti;

(b) so prisotni med administrativnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprosene države članice;

(c) z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, kadar je to primerno, sodelujejo v administrativnih preiskavah, ki jih izvaja zaprosena država članica.

Zaproseni organ odgovori na zaprosilo v skladu s prvim pododstavkom v 60 dneh po prejemu zaprosila, pri čemer potrdi, da se strinja, ali pa organu prosilcu posreduje obrazloženo zavrnitev.

Kadar so zaprosene informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprosenega organa dostop, se uradnikom organa prosilca zagotovijo izvodi take dokumentacije.“;

(b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar so uradniki organa prosilca prisotni med administrativnimi preiskavami ali v njih sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, lahko v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki jih določi zaprosena država članica, opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo.“;

(11) v členu 12 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ vsake zadevne države članice se odloči, ali želi sodelovati pri sočasnem davčnem nadzoru. V 60 dneh od prejema predloga potrdi, da se strinja, ali posreduje obrazloženo zavrnitev organu, ki je predlagal sočasni nadzor.“;

(12) vstavi se naslednji oddelek:

„ODDELEK IIa

Skupne revizije

Člen 12a

Skupne revizije

1. Pristojni organ ene države članice lahko zaprosi pristojni organ druge države članice (ali drugih držav članic) za izvedbo skupne revizije. Zaproseni pristojni organi na zaprosilo za skupno revizijo odgovorijo v 60 dneh od njegovega prejema. Zaproseni pristojni organ lahko iz upravičenih razlogov zavrne zaprosilo za skupno revizijo, ki ga poda pristojni organ države članice.

2. Skupno revizijo na vnaprej dogovorjen in usklajen način, vključno z jezikovno ureditvijo, izvajajo pristojni organi države članice prosilke in zaprosene države članice, in sicer v skladu z zakoni in postopkovnimi zahtevami države članice, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije. Pristojni organ vsake države članice, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije, imenuje predstavnika, ki je odgovoren za spremljanje in usklajevanje skupne revizije v zadevni državi članici.

Pravice in obveznosti uradnikov držav članic, ki sodelujejo pri skupni reviziji, kadar so ti prisotni pri dejavnostih, ki se izvajajo v drugi državi članici, se določijo v skladu z zakoni države članice, v kateri se dejavnosti skupne revizije izvajajo. Uradniki druge države članice upoštevajo zakone države članice, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije, vendar ne izvajajo pooblastil, ki bi presegala obseg pooblastil, ki so jim podeljena po zakonih njihove države članice.

3. Brez poseganja v odstavek 2 država članica, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije, sprejme potrebne ukrepe, s katerimi:

- (a) uradnikom druge države članice, ki sodelujejo pri dejavnostih skupne revizije, dovolijo, da v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki jih določi država članica, v kateri se izvajajo dejavnosti skupne revizije, opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo skupaj z uradniki države članice, v kateri se izvajajo navedene dejavnosti;
- (b) zagotovijo, da se dokazi, zbrani med dejavnostmi skupne revizije, lahko ocenijo, tudi kar zadeva njihovo dopustnost, pod enakimi pravnimi pogoji kot v primeru revizije, ki se izvaja v tisti državi članici in pri kateri sodelujejo samo uradniki te države članice, tudi med postopkom ugovora, preiskave ali pritožbe; in
- (c) zagotovi, da ima oseba ali osebe, ki so predmet skupne revizije ali na katere skupna revizija vpliva, enake pravice in obveznosti kot v primeru revizije, pri kateri sodelujejo samo uradniki te države članice, tudi med postopkom ugovora, preiskave ali pritožbe;

4. Kadar pristojni organi dveh ali več držav članic izvajajo skupno revizijo, si prizadevajo za dogovor o dejstvih in okoliščinah zadevne skupne revizije ter za dogovor o davčnem položaju osebe ali oseb, ki so predmet revizije, na podlagi rezultatov skupne revizije. Ugotovitve skupne revizije se vključijo v končno poročilo. Vprašanja, o katerih se pristojni organi strinjajo, se vključijo v končno poročilo in upoštevajo v ustreznih instrumentih, ki jih izdajo pristojni organi sodelujočih držav članic po zadevni skupni reviziji.

Ob upoštevanju prvega pododstavka se ukrepi pristojnih organov države članice ali njihovih uradnikov po skupni reviziji in vsi nadaljnji postopki v zadevni državi članici, kot so odločba davčnih organov, pritožbeni postopek ali s tem povezana poravnava, izvedejo v skladu z nacionalnim pravom te države članice.

5. Oseba ali osebe, ki -so predmet revizije, se v 60 dneh po objavi končnega poročila obvestijo o rezultatu skupne revizije, prejmejo pa tudi kopijo končnega poročila.“;

(13) člen 16 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Za informacije, ki se na podlagi te direktive v kateri koli obliki sporočajo med državami članicami, velja obveznost varovanja uradne tajnosti, informacije pa morajo biti varovane tako, kot so varovane podobne informacije v nacionalnem pravu države članice, ki je informacije prejela. Take informacije se lahko uporabijo za ocenjevanje, izvajanje in uveljavljanje nacionalnega prava držav članic s področja davkov iz člena 2, DDV in drugih posrednih davkov.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Z dovoljenjem pristojnega organa države članice, ki sporoča informacije na podlagi te direktive, in samo, če to dovoljuje nacionalno pravo države članice pristojnega organa, ki prejme informacije, se lahko informacije in dokumenti, prejeti na podlagi te direktive, uporabijo za drugačne namene, kot so opredeljeni v odstavku 1. Tako dovoljenje se izda, če se lahko informacije uporabijo za podobne namene v državi članici pristojnega organa, ki sporoča informacije.“

Pristojni organ vsake države članice lahko pristojnim organom vseh drugih držav članic posreduje seznam namenov, za katere se lahko v skladu z njegovim nacionalnim pravom uporabijo informacije in dokumenti, razen tistih iz odstavka 1. Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko prejete informacije in dokumente uporabi brez dovoljenja iz prvega pododstavka tega odstavka za katerega koli od namenov, ki jih navede država članica, ki sporoča informacije.“;

(14) člen 20 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Standardni obrazec iz odstavka 1 vključuje najmanj naslednje informacije, ki jih predloži organ prosilec:

(a) identiteto osebe, ki je predmet preverjanja ali preiskave, in – v primeru skupinskih zaprosil iz tretjega odstavka člena 5a(3) – podroben opis skupine;

(b) davčni namen, za katerega se zahtevajo informacije.“;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Informacije, posredovane na lastno pobudo, in potrdilo o njihovem prejemu na podlagi členov 9 oziroma 10, zaprosila za vročitev na podlagi člena 13, povratne informacije na podlagi člena 14 in sporočila na podlagi člena 16(2) in (3) ter člena 24(2) se pošljejo na standardnem obrazcu, ki ga sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2).

4. Avtomatična izmenjava podatkov na podlagi členov 8 in 8ac se izvede z uporabo standardne elektronske oblike, ki je namenjena spodbujanju take avtomatične izmenjave in jo Komisija sprejme v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

(15) v členu 21 se doda naslednji odstavek:

„7. Komisija razvije varen osrednji vmesnik za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja ter zanj zagotovi tehnično in logistično podporo, države članice pa prek njega komunicirajo z uporabo standardnih obrazcev v skladu s členom 20(1) in (3). Dostop do navedenega vmesnika imajo pristojni organi vseh držav članic. Za namen zbiranja statističnih podatkov ima Komisija dostop do informacij o izmenjavah informacij, shranjenih na vmesniku, ki se lahko pridobijo samodejno. Komisija ima dostop samo do anonimnih in zbirnih podatkov. Dostop Komisije ne pomeni obveznosti držav članic, da zagotovijo statistične podatke o izmenjavi informacij v skladu s členom 23(4).

Komisija z izvedbenimi akti določi potrebno praktično ureditev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

(16) v členu 22 se odstavek 1a nadomesti z naslednjim:

„1a. Za namene izvedbe in izvršitve zakonov držav članic, ki uveljavljajo to direktivo, ter za zagotovitev delovanja upravnega sodelovanja, ki ga vzpostavlja, države članice z zakonom omogočijo dostop davčnim organom do mehanizmov, postopkov, dokumentov in informacij iz členov 13, 30, 31, 32a in 40 Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(17) v členu 23a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Informacije, ki jih država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 23, in kakršno koli poročilo ali dokument, ki ga pripravi Komisija s pomočjo teh informacij, se lahko pošljejo drugim državam članicam. Za poslano informacijo velja obveznost varovanja uradne skrivnosti, varovani pa morajo biti tako, kot so varovane podobne informacije v nacionalnem pravu države članice, ki jih je prejela.

Države članice lahko poročila in dokumente iz prvega pododstavka, ki jih pripravi Komisija, uporabijo le v analitične namene in jih ne smejo objaviti ali dati na voljo nobeni drugi osebi ali organu brez izrecne privolitve Komisije.

Ne glede na prvi in drugi pododstavek lahko Komisija vsako leto objavi anonimizirane povzetke statističnih podatkov, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 23(4).“;

(18) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Varstvo podatkov

1. Za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive velja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te direktive omejijo obseg obveznosti in pravic iz člena 13, člena 14(1) in člena 15 Uredbe (EU) 2016/679 na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov, navedenih v točki (e) člena 23(1) navedene uredbe.

2. Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta (**) se uporablja za kakršno koli obdelavo osebnih podatkov v okviru te direktive s strani institucij, organov, uradov in agencij Unije. Vendar se za namene pravilne uporabe te direktive obseg obveznosti in pravic iz člena 15, člena 16(1) ter členov 17 do 21 Uredbe (EU) 2018/1725 omeji, kolikor je to potrebno zaradi zaščite interesov, navedenih v točki (c) člena 25(1) navedene uredbe.

3. Poročevalske finančne institucije, posredniki, Poročevalski operaterji platform in pristojni organi držav članic se štejejo za upravljavce podatkov, kadar posamezno ali skupaj določijo namene in sredstva obdelave osebnih podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679.

4. Ne glede na odstavek 1 vsaka država članica zagotovi, da vsaka Poročevalska finančna institucija, posrednik oziroma Poročevalski operater platforme, ki spada pod njeno jurisdikcijo:

- (a) obvesti vsakega zadevnega posameznika, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s to direktivo, in
- (b) vsakemu zadevnemu posamezniku zagotovi vse informacije, do katerih je posameznik upravičen od upravljavca podatkov, in sicer dovolj zgodaj, da lahko ta posameznik uveljavlja svoje pravice do varstva podatkov, v vsakem primeru pa pred sporočanjem informacij.

Ne glede na točko (b) prvega pododstavka vsaka država članica določi pravila, v skladu s katerimi morajo Poročevalski operaterji platform obvestiti Prodajalce, o katerih se poroča, o Nadomestilu, o katerem se poroča.

5. Informacije, obdelane v skladu s to direktivo, se hranijo le toliko, kolikor je potrebno za dosego namenov te direktive, v vsakem primeru pa skladno z nacionalnimi pravili o zastaranju, ki veljajo za posameznega upravljavca podatkov.

6. Država članica, v kateri je prišlo do kršitve varstva podatkov, Komisiji nemudoma prijavi to kršitev in naknadne popravne ukrepe. Komisija o kršitvi varstva podatkov, ki ji je bila prijavljena ali s katero je seznanjena, in o morebitnih popravnihih ukrepih, nemudoma obvesti vse države članice.

Vsaka država članica lahko začasno prekine izmenjavo informacij z državo članico ali državami članicami, v katerih je prišlo do kršitve varstva podatkov, o čemer pisno obvesti Komisijo in zadevne države članice. Taka začasna prekinitvev ima takojšnji učinek.

Država članica ali države članice, v katerih je prišlo do kršitve varstva podatkov, preišče, ustavi in odpravi kršitev varstva podatkov, ter v pisnem obvestilu Komisiji zaprosi za začasno prekinitvev dostopa do omrežja CCN za namene te direktive, če kršitve varstva podatkov ni mogoče takoj in ustrezno ustaviti. Komisija na tako prošnjo tej državi članici ali tem državam članicam začasno prekine dostop do omrežja CCN za namene te direktive.

Po prejemu prijave s strani države članice, v kateri je prišlo do kršitve varstva podatkov, o odpravi kršitve varstva podatkov Komisija ponovno vzpostavi dostop do omrežja CCN za zadevno državo članico ali države članice za namene te direktive. Če ena ali več držav članic Komisijo zaprosi za skupno preverjanje, ali je bila kršitev varstva podatkov uspešno odpravljena, Komisija po takem preverjanju ponovno vzpostavi dostop do omrežja CCN za zadevno državo članico ali države članice za namene te direktive.

Če pride do kršitve varstva podatkov v osrednji podatkovni zbirki ali omrežju CCN za namene te direktive in če bi to lahko vplivalo na izmenjave med državami članicami prek omrežja CNN, Komisija brez nepotrebnega odlašanja obvesti države članice o kršitvi varstva podatkov in vseh sprejetih popravni ukrepih. Taki popravni ukrepi lahko vključujejo začasno prekinitev dostopa do osrednje podatkovne zbirke ali omrežja CCN za namene te direktive, dokler kršitev varstva podatkov ni odpravljena.

7. Države članice se ob pomoči Komisije dogovorijo o praktični ureditvi, potrebni za izvajanje tega člena, vključno s postopki za obvladovanje kršitev varstva podatkov, ki so usklajeni z mednarodno priznanimi dobrimi praksami, in po potrebi sporazumom skupnih upravljavcev podatkov, sporazumom med obdelovalcem in upravljavcem podatkov ali njihovimi modeli.

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).“;

(19) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive v zvezi s členi 8aa, 8ab in 8ac, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(20) doda se nova Priloga V, katere besedilo je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice do 31. decembra 2022 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 1. januarja 2023.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice z odstopanjem od odstavka 1 tega člena do 31. decembra 2023 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s točko (1)(d) člena 1 te direktive v zvezi s točko 26 člena 3 Direktive 2011/16/EU, in s točko 12 člena 1 te Direktive v zvezi z oddelkom IIa Direktive 2011/16/EU. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice začnejo te predpise uporabljati najpozneje od 1. januarja 2024.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 22. marca 2021

Za Svet
predsednica
M. do C. ANTUNES

PRILOGA

„PRILOGA V

POSTOPKI DOLŽNE SKRBNOSTI, ZAHTEVE GLEDE POROČANJA IN DRUGA PRAVILA ZA OPERATERJE PLATFORM

V tej prilogi so določeni postopki dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja in druga pravila, ki jih morajo uporabljati Poročevalski operaterji platform, da bi državam članicam omogočili sporočanje informacij iz člena 8ac te direktive v okviru avtomatične izmenjave podatkov.

V tej prilogi so prav tako določena pravila in upravni postopki, ki jih uvedejo države članice, da bi zagotovile učinkovito izvajanje in izpolnjevanje postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja, navedenih v tej prilogi.

Oddelek I

Opredeljeni izrazi

Navedeni izrazi pomenijo naslednje:

A. Poročevalski operaterji platform

1. ‚Platforma‘ pomeni katero koli programsko opremo, vključno s spletnim mestom ali njegovim delom in aplikacijami, tudi mobilnimi, ki je dostopna uporabnikom in Prodajalcem omogoča, da so povezani z drugimi uporabniki, da zanje posredno ali neposredno izvajajo Zadevno dejavnost. Vključuje tudi kakršno koli ureditev za zbiranje in plačilo Nadomestila v zvezi z Zadevno dejavnostjo.

Izraz ‚Platforma‘ ne vključuje programske opreme, ki brez nadaljnega posredovanja pri izvajanju Zadevne dejavnosti izključno dovoljuje kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z Zadevno dejavnostjo;
 - (b) navedbo ali oglaševanje Zadevne dejavnosti s strani uporabnikov;
 - (c) preusmeritev ali prenos uporabnikov na Platformo.
2. ‚Operater platforme‘ pomeni Subjekt, ki sklene pogodbe s Prodajalci, da jim da na voljo celo Platformo ali njen del.
 3. ‚Izključeni operater platforme‘ pomeni Operaterja platforme, ki vnaprej in vsako leto pristojnemu organu države članice, ki bi mu moral Upravljavec platforme v skladu s pravili iz pododstavkov A(1) do A(3) oddelka III sicer poročati, zadovoljivo dokaže, da je celoten poslovni model Platforme tak, da nima Prodajalcev, o katerih se poroča.
 4. ‚Poročevalski operater platforme‘ pomeni Operaterja platforme, razen Izključenega operaterja platforme, za katerega velja kateri koli od naslednjih primerov:
 - (a) je rezident za davčne namene v državi članici ali, če tak Operater platforme nima rezidentstva za davčne namene v državi članici, izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) je ustanovljen po zakonih države članice;
 - (ii) je njegov sedež uprave (tudi dejanske uprave) v državi članici;
 - (iii) ima stalno poslovno enoto v državi članici in ni Kvalificirani operater platforme zunaj Unije;
 - (b) ni niti rezident za davčne namene niti ni ustanovljen ali se upravlja v državi članici in nima stalne poslovne enote v državi članici, temveč Prodajalcem, o katerih se poroča, omogoča izvajanje Zadevne dejavnosti, ali omogoča izvajanje Zadevne dejavnosti, ki vključuje dajanje v najem nepremičnin, ki se nahajajo v državi članici, in ni Kvalificirani operater platforme zunaj Unije.

5. ‚Kvalificirani operater platforme zunaj Unije‘ pomeni Operaterja platforme, za katerega so vse Zadevne dejavnosti, ki jih omogoča, tudi Kvalificirane zadevne dejavnosti, in ki je rezident za davčne namene v Kvalificirani jurisdikciji zunaj Unije ali, če tak Operater platforme nima rezidentstva za davčne namene v Kvalificirani jurisdikciji zunaj Unije, izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (a) je ustanovljen po zakonih Kvalificirane jurisdikcije zunaj Unije ali
 - (b) je njegov sedež uprave (tudi dejanske uprave) v Kvalificirani jurisdikciji zunaj Unije.
6. ‚Kvalificirana jurisdikcija zunaj Unije‘ pomeni jurisdikcijo zunaj Unije, ki ima s pristojnimi organi vseh držav članic, ki so na seznamu, ki ga objavi jurisdikcija zunaj Unije, opredeljene kot jurisdikcije, o katerih se poroča, sklenjen Veljaven kvalificiran sporazum med pristojnimi organi.
7. ‚Veljaven kvalificiran sporazum med pristojnimi organi‘ pomeni sporazum med pristojnimi organi države članice in jurisdikcijo zunaj Unije, s katerim se zahteva avtomatična izmenjava podatkov, enakovrstnih tistim iz odstavka B oddelka III te priloge, kot je potrjeno z izvedbenim aktom v skladu s členom 8ac(7).
8. ‚Zadevna dejavnost‘ pomeni dejavnost, ki se izvede za Nadomestilo in je kar koli od naslednjega:
 - (a) najem nepremičnin, vključno s stanovanjskimi in poslovnimi nepremičninami, pa tudi vseh drugih nepremičnin in parkirišč;
 - (b) Osebna storitev;
 - (c) prodaja Blaga;
 - (d) najem katere koli vrste prevoza;Izraz ‚Zadevna dejavnost‘ ne vključuje dejavnosti Prodajalca, ki deluje kot zaposleni pri Operaterju platforme ali povezanem Subjektu Operaterja platforme.
9. ‚Kvalificirane zadevne dejavnosti‘ pomenijo vse Zadevne dejavnosti, za katere velja avtomatična izmenjava na podlagi Veljavnega kvalificiranega sporazuma med pristojnimi organi.
10. ‚Nadomestilo‘ pomeni nadomestilo v kakršni koli obliki, brez kakršnih koli pristojbin, provizij ali davkov, ki ga Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna in ki je plačano ali pripisano Prodajalcu v zvezi z Zadevno dejavnostjo ter katerega znesek je Operaterju platforme znan oziroma se razumno pričakuje, da mu je znan.
11. ‚Osebna storitev‘ pomeni storitev, ki vključuje delo na podlagi časa ali nalog, ki ga opravi en ali več posameznikov, ki delujejo neodvisno ali v imenu Subjekta, in se izvede na zahtevo uporabnika bodisi prek spleta bodisi v fizični obliki izven spleta po tem, ko je bila omogočena prek platforme.

B. Prodajalci, o katerih se poroča

1. ‚Prodajalec‘ pomeni uporabnika Platforme, bodisi posameznika bodisi Subjekt, ki je kadar koli v Poročevalnem obdobju registriran na Platformi in izvaja Zadevno dejavnost.
2. ‚Aktivni prodajalec‘ pomeni katerega koli Prodajalca, ki v Poročevalnem obdobju bodisi zagotavlja Zadevno dejavnost bodisi se mu v Poročevalnem obdobju v zvezi z Zadevno dejavnostjo plača ali pripiše Nadomestilo.
3. ‚Prodajalec, o katerem se poroča‘ pomeni katerega koli Aktivnega prodajalca, razen Izključenega prodajalca, ki je rezident v državi članici ali je dal v najem nepremičnino, ki se nahaja v državi članici.
4. ‚Izključeni prodajalec‘ pomeni katerega koli prodajalca:
 - (a) ki je Državni subjekt
 - (b) ki je Subjekt, s katerega delnicami se redno trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali pa je povezan Subjekt Subjekta, s katerega delnicami se redno trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev;

- (c) ki je Subjekt, za katerega je Operater platforme omogočil več kot 2 000 Zadevnih dejavnosti z najemanjem nepremičnine v zvezi z Oglaševano nepremičnino med Poročevalnim obdobjem; ali
- (d) za katerega je Operater platforme omogočil manj kot 30 Zadevnih dejavnosti s prodajo Blaga in za katerega skupni znesek Nadomestila, plačanega ali pripisanega med Poročevalnim obdobjem, ni presegel 2 000 EUR.

C. Druge opredelitve

1. ‚Subjekt‘ pomeni pravno osebo ali pravni dogovor, kot je družba, partnerstvo, skrbniški sklad ali fundacija. Subjekt je povezan Subjekt drugega Subjekta, če en Subjekt nadzoruje drugega ali pa sta oba pod skupnim nadzorom. V ta namen nadzor vključuje neposredno ali posredno lastništvo več kot 50 % glasov in vrednosti Subjekta. Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahteve glede več kot 50-odstotnega deleža lastninske pravice pri kapitalu drugega Subjekta določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.
2. ‚Državni subjekt‘ pomeni vlado države članice ali druge jurisdikcije, katero koli politično enoto države članice ali druge jurisdikcije (kar vključuje zvezno državo, pokrajino, okrožje ali občino) ali katero koli agencijo ali javni organ v popolni lasti države članice ali druge jurisdikcije oziroma enega ali več navedenih subjektov (pri čemer vsak velja za ‚Državni subjekt‘).
3. ‚IŠD‘ pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca, ki jo izda država članica, ali enakovredno oznako, če identifikacijska številka davčnega zavezanca ne obstaja.
4. ‚Identifikacijska številka za DDV‘ pomeni edinstveno številko za identifikacijo davčnega zavezanca ali pravnega subjekta, ki ni davčni zavezanec, registriranega za namene davka na dodano vrednost.
5. ‚Primarni naslov‘ pomeni naslov, ki je primarno prebivališče Prodajalca, ki je posameznik, in naslov, ki je registrirani sedež Prodajalca, ki je Subjekt.
6. ‚Poročevalno obdobje‘ pomeni koledarsko leto, za katero je poročanje zaključeno v skladu z oddelkom III.
7. ‚Oglaševana nepremičnina‘ pomeni vse nepremičninske enote na isti ulici in številki, ki so v lasti istega lastnika in jih na Platformi ponuja v najem isti Prodajalec.
8. ‚Identifikator finančnega računa‘ pomeni Operaterju platforme razpoložljivo edinstveno identifikacijsko številko ali sklic bančnega računa ali drugega podobnega računa plačilnih storitev, na katerega se Nadomestilo plača ali pripiše.
9. ‚Blago‘ pomeni vsako premoženje v stvareh.

Oddelek II

Postopki dolžne skrbnosti

Za identifikacijo Prodajalcev, o katerih se poroča, se uporabljajo naslednji postopki:

A. Prodajalci, za katere se ne zahteva pregled

Za namene ugotavljanja, ali se Prodajalec, ki je Subjekt, šteje za Izključenega prodajalca v smislu točk (a) in (b) pododstavka B(4) oddelka I, se lahko Poročevalski operater platforme opira na javno dostopne informacije ali potrditev Prodajalca, ki je Subjekt.

Za namene ugotavljanja, ali se Prodajalec šteje za Izključenega prodajalca v smislu točk (c) in (d) pododstavka B(4) oddelka I, se lahko Poročevalski operater platforme opira na evidence, ki so mu na voljo.

B. Zbiranje informacij o Prodajalcu

1. Poročevalski operater platforme za vsakega Prodajalca, ki je posameznik, vendar ni Izključen prodajalec, zbere vse naslednje informacije:
 - (a) ime in priimek;
 - (b) Primarni naslov;
 - (c) vsako IŠD, izdano temu Prodajalcu, vključno z vsako državo članico izdajateljico, če IŠD ne obstaja, pa kraj rojstva tega Prodajalca;

- (d) Identifikacijsko številko za DDV tega Prodajalca, če je na voljo;
- (e) datum rojstva.

2. Poročevalski operater platforme za vsakega Prodajalca, ki je Subjekt, vendar ni Izključeni prodajalec, zbere vse naslednje informacije:

- (a) pravno ime;
- (b) Primarni naslov;
- (c) vsako IŠD, izdano temu Prodajalcu, vključno z vsako državo članico izdajateljico;
- (d) Identifikacijsko številko za DDV tega Prodajalca, če je na voljo;
- (e) matično številko podjetja;
- (f) obstoj kakršne koli stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo Zadevne dejavnosti v Uniji, če je na voljo, z navedbo vsake države članice, v kateri je taka stalna poslovna enota.

3. Ne glede na pododstavka B(1) in (2) Poročevalskemu operaterju platforme ni treba zbrati informacij iz točk (b) do (e) pododstavka B(1) in točk (b) do (f) pododstavka B(2), kadar se za ugotavljanje identitete in davčnega rezidentstva Prodajalca opira na neposredno potrditev identitete in rezidentstva Prodajalca s strani identifikacijske storitve, ki jo je dala na voljo država članica ali Unija.

4. Ne glede na točko (c) pododstavka B(1) ter točki (c) in (e) pododstavka B(2) Poročevalskemu operaterju platforme ni treba zbrati IŠD oziroma matične številke podjetja, odvisno od primera, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) država članica, katere rezident je Prodajalec, Prodajalcu ne izda IŠD ali matične številke podjetja;
- (b) država članica, katere rezident je Prodajalec, ne zahteva zbiranja IŠD, izdane Prodajalcu.

C. Preverjanje informacij o Prodajalcu

1. Poročevalski operater platforme z uporabo vseh informacij in dokumentov, ki so mu na voljo v njegovih evidencah, ter elektronskega vmesnika, ki ga država članica ali Unija da na voljo brezplačno za preverjanje veljavnosti IŠD in/ali Identifikacijske številke za DDV, ugotovi, ali so informacije, zbrane v skladu z odstavkom A, pododstavkom B(1), točkami (a) do (e) pododstavka B(2) in odstavkom E, zanesljive.

2. Ne glede na pododstavek C(1) lahko Poročevalski operater platforme za dokončanje postopkov dolžne skrbnosti v skladu s pododstavkom F(2) z uporabo informacij in dokumentov, ki so mu na voljo v njegovih evidencah, po katerih je omogočeno elektronsko iskanje, ugotovi, ali so informacije, zbrane v skladu z odstavkom A, pododstavkom B(1), točkami (a) do (e) pododstavka B(2) in odstavkom E, zanesljive.

3. Pri uporabi točke (b) pododstavka F(3) in ne glede na pododstavka C(1) in C(2) Poročevalski operater platforme v primerih, kadar utemeljeno domneva, da je katera koli od informacij, opisanih v odstavku B ali E, morda netočna na podlagi informacij, ki jih je predložil pristojni organ države članice v zaprosilu, ki se nanaša na določenega Prodajalca, od Prodajalca zahteva, da popravi informacije, za katere je bilo ugotovljeno, da so netočne, in predloži zanesljiva in od neodvisnih virov pridobljena dokazila, podatke ali informacije, na primer:

- (a) veljaven identifikacijski dokument, ki ga izda vlada;
- (b) novejšo potrdilo o davčnem rezidentstvu.

D. Določitev države članice/držav članic rezidentstva Prodajalca za namene te direktive

1. Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident v državi članici, v kateri ima Primarni naslov. Če država članica rezidentstva Prodajalca ni država članica, v kateri ima Prodajalec Primarni naslov, Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident tudi v državi članici izdajateljici IŠD. Če je Prodajalec predložil informacije v zvezi z obstojem stalne poslovne enote v skladu s točko (f) pododstavka B(2), Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident tudi v zadevni državi članici, ki jo je navedel Prodajalec.

2. Ne glede na pododstavek D(1) Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident v vsaki državi članici, ki je bila potrjena s storitvijo elektronske identifikacije, ki jo je v skladu s pododstavkom B(3) dala na voljo država članica ali Unija.

E. Zbiranje informacij o najetih nepremičninah

Kadar Prodajalec izvaja Zadevno dejavnost, ki vključuje najem nepremičnin, Poročevalski operater platforme zbere naslov vsake Oglaševane nepremičnine in ustrezno registrsko številko v zemljiški knjigi, če je bila izdana, oziroma njen ekvivalent po nacionalnem pravu države članice, v kateri se nahaja. Če je Poročevalski operater platforme omogočil več kot 2 000 Zadevnih dejavnosti z najemanjem Oglaševane nepremičnine za istega Prodajalca, ki je Subjekt, Poročevalski operater platforme zbere dokazila, podatke ali informacije, da je Oglaševana nepremičnina v lasti istega lastnika.

F. Časovni okvir in veljavnost postopkov dolžne skrbnosti

1. Poročevalski operater platforme zaključi postopke dolžne skrbnosti iz odstavkov A do E do 31. decembra Poročevalnega obdobja.
2. Ne glede na pododstavek F(1) morajo biti za Prodajalce, ki so že bili registrirani na Platformi 1. januarja 2023 ali na datum, ko Subjekt postane Poročevalski operater platforme, postopki dolžne skrbnosti iz odstavkov A do E zaključeni do 31. decembra drugega Poročevalnega obdobja za Poročevalskega operaterja platforme.
3. Ne glede na pododstavek F(1) se lahko Poročevalski operater platforme opira na postopke dolžne skrbnosti, izvedene v zvezi s prejšnjimi Poročevalnimi obdobji, če:
 - (a) so bile informacije o Prodajalcu, zahtevane v pododstavkih B(1) in B(2), bodisi zbrane in preverjene bodisi potrjene v zadnjih 36 mesecih in
 - (b) Poročevalski operater platforme nima razloga, da bi domneval, da so informacije, zbrane v skladu z odstavki A, B in E, nezanesljive ali netočne oziroma so postale nezanesljive ali netočne.

G. Uporaba postopkov dolžne skrbnosti samo za Aktivne prodajalce

Poročevalski operater platforme se lahko odloči, da postopke dolžne skrbnosti v skladu z odstavki A do F zaključi samo v zvezi z Aktivnimi prodajalci.

H. Zaključek postopkov dolžne skrbnosti s strani tretjih oseb

1. Poročevalski operater platforme se lahko pri izpolnitvi obveznosti dolžne skrbnosti iz tega oddelka opira na tretjega ponudnika storitev, vendar je za take obveznosti še naprej odgovoren Poročevalski operater platforme.
2. Kadar Operater platforme izpolni obveznosti dolžne skrbnosti za Poročevalskega operaterja platforme v zvezi z isto Platformo na podlagi pododstavka H(1), ta Operater platforme izvede postopke dolžne skrbnosti na podlagi pravil iz tega oddelka. Za obveznosti dolžne skrbnosti je še naprej odgovoren Poročevalski operater platforme.

Oddelek III

Zahteve glede poročanja

A. Čas in način poročanja

1. Poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I pristojnemu organu države članice, določene v skladu s točko (a) pododstavka A(4) oddelka I, sporoči informacije iz odstavka B tega oddelka v zvezi s Poročevalnim obdobjem najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je Prodajalec identificiran kot Prodajalec, o katerem se poroča. Če je Poročevalskih operaterjev platform več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je o istih informacijah poročal drug Poročevalski operater platforme.

2. Če Poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja iz tega oddelka izbere eno od teh držav članic. Tak Poročevalski operater platforme sporoči informacije iz odstavka B tega oddelka v zvezi s Poročevalnim obdobjem pristojnemu organu izbrane države članice, določene v skladu s pododstavkom E oddelka IV, najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je Prodajalec identificiran kot Prodajalec, o katerem se poroča. Če je Poročevalskih operaterjev platform več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je o istih informacijah poročal drug Poročevalski operater platforme v drugi državi članici.
3. Poročevalski operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I sporoči informacije iz odstavka B tega oddelka v zvezi s Poročevalnim obdobjem pristojnemu organu države članice registracije, določene v skladu s pododstavkom F(1) oddelka IV, najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je Prodajalec identificiran kot Prodajalec, o katerem se poroča.
4. Ne glede na pododstavek A(3) tega oddelka Poročevalskemu operaterju platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I ni treba predložiti informacij iz odstavka B tega oddelka v zvezi s Kvalificiranimi zadevnimi dejavnostmi, ki jih zajema Veljaven kvalificiran sporazum med pristojnimi organi, v katerem je že predvidena avtomatična izmenjava enakovrstnih informacij z državo članico o Prodajalcih, o katerih se poroča in ki so rezidenti v tej državi članici.
5. Poročevalski operater platforme tudi Prodajalcu, o katerem se poroča in na katerega se informacije nanašajo, zagotovi informacije iz pododstavkov B(2) in B(3) najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je Prodajalec identificiran kot Prodajalec, o katerem se poroča.
6. Informacije o Nadomestilu, plačanem ali pripisanem v fiat valuti, se sporočijo v valuti, v kateri je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano. Če je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano v obliki, ki ni fiat valuta, se o njem poroča v lokalni valuti, preračunani ali vrednoteni na način, ki ga dosledno določi Poročevalski operater platforme.
7. Informacije o Nadomestilu in drugih zneskih se sporočijo za četrtletje Poročevalnega obdobja, v katerem je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano.

B. Informacije, o katerih se poroča

Vsak Poročevalski operater platforme sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov registriranega sedeža, IŠD in po potrebi individualno identifikacijsko številko, dodeljeno na podlagi pododstavka F(4) oddelka IV, Poročevalskega operaterja platforme ter poslovno ime ali imena Platforme ali Platform, v zvezi s katerimi Poročevalski operater platforme poroča;
2. za vsakega Prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal Zadevno dejavnost, razen najema nepremičnin:
 - (a) informacije, ki jih je treba zbrati v skladu z odstavkom B oddelka II;
 - (b) Identifikator finančnega računa, če je Poročevalskemu operaterju platforme na voljo in pristojni organ države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II, ni objavil, da Identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - (c) če se razlikuje od imena Prodajalca, o katerem se poroča, poleg Identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se Nadomestilo plača ali pripiše, v obsegu, ki je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za finančno identifikacijo, ki so Poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;
 - (d) vsako državo članico, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident za namene te direktive, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II;

- (e) skupni znesek Nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja, in število Zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;
 - (f) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja;
3. za vsakega Prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal Zadevno dejavnost najema nepremičnin:
- (a) informacije, ki jih je treba zbrati v skladu z odstavkom B oddelka II;
 - (b) Identifikator finančnega računa, če je Poročevalskemu operaterju platforme na voljo in če pristojni organ države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II, ni objavil, da Identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - (c) če se razlikuje od imena Prodajalca, o katerem se poroča, poleg Identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se Nadomestilo plača ali pripiše, v obsegu, ki je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za finančno identifikacijo, ki so Poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z imetnikom računa;
 - (d) vsako državo članico, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident za namene te direktive, kot je določeno na podlagi pododstavka D oddelka II;
 - (e) naslov vsake Oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II, in ustrezno registrsko številko v zemljiški knjigi oziroma njen ekvivalent po nacionalnem pravu države članice, v kateri se nahaja, če je na voljo;
 - (f) skupni znesek Nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja, in število Zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako Oglaševano nepremičnino;
 - (g) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju Poročevalnega obdobja;
 - (h) če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka Oglaševana nepremičnina v Poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake Oglaševane nepremičnine.

Oddelek IV

Učinkovito izvajanje

Države članice morajo na podlagi člena 8ac imeti pravila in upravne postopke, s katerimi zagotovijo učinkovito izvajanje in izpolnjevanje postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III te priloge.

A. Pravila za izvrševanje zahtev glede zbiranja in preverjanja iz oddelka II

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od Poročevalskih operaterjev platform zahtevajo, da v zvezi s svojimi Prodajalci izvršujejo zahteve glede zbiranja in preverjanja iz oddelka II.
2. Če Prodajalec po dveh opominih Poročevalskega operaterja platforme, ki sledita prvotnemu zaprosilu, vendar ne pred iztekom 60 dni, poročevalski operater platforme ne predloži informacij, zahtevanih v skladu z oddelkom II, Poročevalski operater platforme zapre račun Prodajalca in mu prepreči, da bi se ponovno registriral na Platformi, ali zadrži plačilo Nadomestila Prodajalcu, dokler Prodajalec ne zagotovi zahtevanih informacij.

B. Pravila, v skladu s katerimi morajo Poročevalski operaterji platform voditi evidenco izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja, ter ustrezni ukrepi za pridobitev teh evidenc

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od Poročevalskih operaterjev platform zahtevajo, da vodijo evidenco izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III. Take evidence morajo biti na voljo dovolj dolgo in v vsakem primeru najmanj 5 let, vendar največ 10 let po koncu Poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, vključno z možnostjo naslovitve naloga za poročanje na Poročevalske operaterje platform, da se zagotovi, da se vse potrebne informacije sporočijo pristojnemu organu, da lahko ta izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu s členom 8ac(2).

C. Upravni postopki za preverjanje, ali Poročevalski operaterji platform izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja

Države članice določijo upravne postopke za preverjanje, ali Poročevalski operaterji platform izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III.

D. Upravni postopki za nadaljnje ukrepanje v zvezi s Poročevalskim operaterjem platforme pri poročanju nepopolnih ali netočnih informacij

Države članice določijo postopke za nadaljnje ukrepanje v zvezi s Poročevalskimi operaterji platform, kadar so sporočene informacije nepopolne ali netočne.

E. Upravni postopek za izbiro ene same države članice, v kateri se poroča

Če Poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja v skladu z oddelkom III izbere eno od teh držav članic. Poročevalski operater platforme o svoji izbiri uradno obvesti vse pristojne organe teh držav članic.

F. Upravni postopek za enkratno registracijo Poročevalskega operaterja platforme

1. Poročevalski operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I te priloge se registrira pri pristojnem organu katere koli države članice na podlagi člena 8ac(4), ko začne izvajati dejavnost kot Operater platforme.

2. Poročevalski operater platforme državi članici enkratne registracije sporoči naslednje informacije:

(a) ime;

(b) poštni naslov;

(c) elektronske naslove, vključno s spletnimi mesti;

(d) vsako IŠD, izdano Poročevalskemu operaterju platforme;

(e) izjavo z informacijami o tem, da je ta poročevalski operater platforme identificiran za namene DDV v Uniji, na podlagi oddelkov 2 in 3 poglavja 6 naslova XII Direktive Sveta 2006/112/ES (*);

(f) države članice, v katerih so Prodajalci, o katerih se poroča, rezidenti v smislu odstavka D oddelka II.

3. Poročevalski operater platforme uradno obvesti državo članico enkratne registracije o vseh spremembah sporočenih informacij iz pododstavka F(2).

4. Država članica enkratne registracije dodeli Poročevalskemu operaterju platforme individualno identifikacijsko številko in jo sporoči pristojnim organom držav članic z elektronskimi sredstvi.

5. Država članica enkratne registracije zaprosi Komisijo za izbris Poročevalskega operaterja platforme iz centralnega registra v naslednjih primerih:

(a) če Operater platforme to državo članico obvesti, da ne izvaja več dejavnosti kot Operater platforme;

(b) če ni obvestila na podlagi točke (a), kadar je mogoče domnevati, da je dejavnost Operaterja platforme prenehala;

(c) če Operater platforme ne izpolnjuje več pogojev iz točke (b) pododstavka A(4) oddelka I;

(d) če so države članice preklicale registracijo pri svojem pristojnem organu na podlagi pododstavka F(7).

6. Vsaka država članica takoj uradno obvesti Komisijo o vsakem Operaterju platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I, ki začne izvajati dejavnost kot Operater platforme, vendar se ne registrira na podlagi tega odstavka.

Če Poročevalski operater platforme ne izpolni obveznosti registracije ali če je bila registracija preklicana v skladu s pododstavkom F(7) tega oddelka, države članice brez poseganja v člen 25a sprejmejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne ukrepe za zagotavljanje izpolnjevanja obveznosti v njihovi jurisdikciji. Izbira takih ukrepov ostaja v pristojnosti držav članic. Države članice si prizadevajo tudi za usklajevanje ukrepov za zagotavljanje izpolnjevanja obveznosti, vključno s tem, da v skrajnem primeru preprečijo, da bi Poročevalski operater platforme lahko deloval v Uniji.

7. Če Poročevalski operater platforme po dveh opominih države članice enkratne registracije ne izpolni obveznosti poročanja v skladu s pododstavkom A(3) oddelka III te priloge, država članica brez poseganja v člen 25a sprejme potrebne ukrepe za preklic registracije Poročevalskega operaterja platforme, opravljene na podlagi člena 8ac(4). Registracija se prekliče najpozneje po izteku 90 dni, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu.

(*) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).“